

ДОДАТОК ІХ

ПРОЦЕС ВИЗНАЧЕННЯ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ

1. Принципи

- (a) Еквівалентність може бути встановлена для окремого заходу або групи заходів або систем стосовно певного продукту чи групи продуктів або обох.
- (b) Прийняття еквівалентності Стороною-імпортером на прохання Сторони-експортера для визнання заходів стосовно специфічного продукту не є підставою для припинення торгівлі чи імпорту товару під питанням від Сторони-експортера.
- (c) Визначення еквівалентності заходів є взаємодійним процесом між Стороною-експортером та Стороною-імпортером. Процес включає об'єктивну демонстрацію еквівалентності окремих заходів Стороною-експортером та об'єктивне оцінювання цієї демонстрації з точки зору можливого визнання еквівалентності Стороною-імпортером.
- (d) Остаточне визнання еквівалентності відповідних заходів Сторони-експортера залишається виключно за Стороною-імпортером.

2. Передумови

- (a) Процес залежить від статусу здоров'я або шкідливих організмів, законодавства та ефективності системи перевірки та контролю стосовно товару Сторони-експортера. До цього може братись до уваги законодавство у відповідному секторі, так само як і структура уповноваженого органу Сторони-експортера, її ланцюг команд, повноважень, операційні процедури та ресурси, виконання повноважень щодо систем перевірки та контролю, включаючи рівень тиску стосовно товару, регулярність та швидкість інформування Сторони-імпортера у випадку виникнення небезпеки. Це визнання може бути документально підтвержене, перевірене та забезпечене попередньою документацією.
- (b) Сторони можуть ініціювати процес визначення еквівалентності, базуючись на пріоритетах, встановлених у статті 66(4).
- (c) Сторона-експортер може ініціювати процес лише якщо до неї не застосовуються спеціальні заходи стосовно товару, накладені Стороною-імпортером.

3. Процес

- (a) Сторона-експортер ініціює процес, подаючи Стороні-імпортеру прохання про визнання еквівалентності окремого заходу або групи заходів або систем для товару чи групи товарів у секторі чи підсекторі або обох.
- (b) При необхідності, цей запит включає сам запит та необхідну документацію для затвердження Стороною-імпортером на основі еквівалентності будь-якої програми або плану Сторони-експортера, що вимагає Сторона-імпортер як умову для дозволу імпорту такого товару або категорій товарів.
- (c) З цим проханням Сторона-експортер:
  - (i) пояснює важливість торгівлі цим товаром або категорією товарів;
  - (ii) визначає окремі заходи, які відповідають загальним заходам за умовами імпорту Сторони-імпортера щодо цього товару або категорій товарів;
  - (iii) визначає окремі заходи, для яких вона просить визначення еквівалентності серед загальних заходів за умовами імпорту Сторони-імпортера щодо цього товару або категорій товарів;
- (d) У відповідь на це прохання, Сторона-імпортер пояснює загальні та конкретні вимоги та обґрунтування цих заходів, включаючи визначення ризику;
- (e) Цим поясненням, Сторона-імпортер інформує Сторону-експортера про відповідність її внутрішніх заходів до умов імпорту для цього товару або категорій товарів;
- (f) Сторона-експортер об'єктивно показує Стороні-імпортеру, що визначені заходи рівноцінні умовам імпорту для цього товару або категорій товарів;
- (g) Сторона-імпортер об'єктивно оцінює демонстрацію еквівалентності Стороною-експортером;
- (h) Сторона-імпортер робить висновок щодо досягнення або недосягнення еквівалентності;
- (i) Сторона-імпортер надає Стороні-експортеру повне пояснення та допоміжні дані для її визначення та рішення, якщо цього вимагає Сторона-експортер.

4. Демонстрація еквівалентності заходів Стороною-експортером та оцінка цієї демонстрації Стороною-імпортером

- a) Сторона-експортер має об'єктивно продемонструвати еквівалентність кожного конкретного заходу Сторони-імпортера, визначеного в її умовах імпорту. Коли це необхідно, еквівалентність повинна бути доведена об'єктивно показана для плану чи програми, що вимагає Сторона-імпортер як умова для дозволу імпорту (наприклад, план залишків тощо).
- (b) Об'єктивна демонстрація та оцінка у цьому контексті має відбуватися, якщо можливо, на основі:
  - міжнародно визнаних стандартів та/або стандартів на основі
  - власного наукового досвіду; та/або
  - оцінки ризику; та/або
  - вивчення попередньо документованого досвіду; та правового статусу чи рівня адміністративного статусу заходів; та
  - рівня впровадження та посилення, зокрема, на основі:
    - відповідних результатів програм спостереження та моніторинг
    - результатів аналізу за визнаними методами аналізу;
    - перевірки та результатів перевірок імпорту Стороною-імпортером;
    - дії компетентних органів Сторони-експортера; та
    - попереднього досвіду.

5. Оцінювання Стороною-імпортером

У випадку, коли Сторона-імпортер приходить до негативного висновку, вона має надати Стороні-експортеру деталізоване та обґрунтоване пояснення.

6. Для рослин та продуктів рослинного походження еквівалентність стосовно фітосанітарних заходів має базуватися на відповідному стандарті ISPM.